

Agència EFE

Estudi contempla copagament és possible tot i difícil implementar

Barcelona, 8 feb. (EFE).- Implementar alguna forma de copagament per frenar el creixement de la despesa sanitària es contempla "com a possible en un futur pròxim", segons l'estudi "Desenvolupament i sostenibilitat de la sanitat pública. 2005-2020", basat en enquestes a ministres, consellers autonòmics i executius de la sanitat pública.

El treball, presentat avui a Barcelona, i que pretén donar una visió del futur del Sistema Nacional de Salut (SNS), revela que s'ha produït un desbloqueig al rebuig existent fins ara a instaurar alguna forma de copagament en la sanitat pública per a coresponsabilitzar l'usuari en el cost de les prestacions.

Així, el copagament en els serveis hotelers, pels serveis no assistencials altament personalitzats o per les aportacions terapèutiques, desperten una moderada adhesió entre els més de dos-cents especialistes consultats.

No obstant això, tots ells, que han tingut o tenen responsabilitat en les polítiques sanitàries, rebutgen majoritàriament el copagament per serveis assistencials.

De tots els consultats, només el 13% rebutja en bloc qualsevol mena d'aportació econòmica, i l'opció més acceptable per al col·lectiu consultat és la substitució de l'actual copagament sobre els medicaments en funció del factor edat, pel de trams de la renda com a criteri d'exempció.

No obstant això, al treball es diu que els desitjos de canvis manifestats pels que tenen o han tingut la màxima responsabilitat a l'establiment de la política sanitària en els últims vint anys i la concepció del Sistema Nacional de Salut, no es correspon amb la manifestació de les seves creences que tindran lloc realment en un futur immediat.

Realitzat per la Fundació Salut Innovació i Societat i la Fundació Fernando Abril Martorell, l'estudi analitza grans àmbits de la sanitat com el govern i la gestió del SNS, la despesa i el finançament, la salut pública i els dispositius assistencials, i la qualitat i modernització del sistema.

L'informa constata, segons que s'ha explicat en presentar les dades, que "hi ha una enorme distància entre el que els responsables dels serveis nacionals de salut entenen com a desitjable, i que el desitjable resulti possible".

Per a Anibal García, director tècnic del projecte, "el resultat ha sorprès per la polarització que hi ha entre el que diuen els alts càrrecs sobre el futur immediat de la sanitat pública i el que creuen que passarà".

Així, per al 81% dels consultats el Consell Interterritorial hauria de ser un àmbit de negociació i acords, però només el 20% pronostica que passi això.

Un altre exemple de la disparitat es dona en parlar de l'hegemonia estatutària del personal, ja que per a la meitat seria desitjable una altra fórmula de contractació de personal però la majoria pensa que això no passarà.

Miquel Vilardell, coordinador de l'estudi encarregat per la Generalitat sobre el futur de la sanitat catalana, ha dit que en molts aspectes, com en la coparticipació, coincideix amb l'estudi català presentat fa un any, i que va generar grans protestes en diversos sectors, però discrepa del nou en parlar de

Salut Pública per no destacar el paper predominant que ha de tenir l'assistència primària.

Per a Guillem López Casanovas, catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra, aquest treball revela una "certa frustració que s'ha de separar del conformisme" dels consultats, "més pròxim a la covardia, o perquè sabien que no podria passar".

La consellera de Salut de la Generalitat de Catalunya, Marina Geli, ha rebutjat aquesta idea i ha negat que es generi frustració entre els que es dediquen a la política sanitària, puntualitzant que "si desig i necessitat van junts, caldrà veure què és necessari", i al que sigui necessari "caldrà arribar amb un gran pacte amb els ciutadans i els professionals", que és al que s'anomena fer política.

EFE